

Krustpils pamatskola

3. klase

Rolands

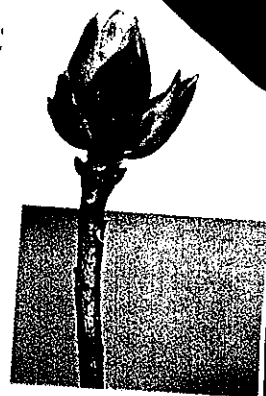
„Latvija pēc 10 gadiem.”

Es redzu sapni...

Ir skaists rudens rīts,
pieļu pie loga un redzu,
cik viņa ir mīla un jauka!
Viņa - mana dzimtene, ma-
na Latvija. Šodien tā ir īpa-
ši saņēmusies sarkanbaltsar-
kanā tērpā. Es pavēros
kalendārā - 2018. gada

18. novembris. Latvijai
100. dzimšanas diena!
Paskatos spoguļi, man
pretī raugās jaunietis-
muskulains, būnām acīm,
smaidīgs un laimīgs,
tas esmu es - Rolands
Hartmans. Man ir 19 gadi,
es studēju arhitektūru.
Mans tētis nopelna daudz.

tāpēc varu mācīties, lai
būtu labs speciālists. Es
ceļšu Latvijai pilis, skolas
un dienvaļņus. Mani vecāki
dāros skaistā savrupmājā,
daudz ceļos, par to rūpēsos
es. Iestādzu radio, ziņo, ka
valdība ākli strādā.
Es kādreiz gribētu būt prezidents
vadīt valsti.

Arīzē lasu, ka pie mums at-
jaugota cukurfabrika.
Lemnieki atkal audzēs
cukurbietes. Lai Latvijai
salds dzīve!

Redzu, pa ielu pāk kaimiņu
Jānis. Viņš no Trijas atgriezies
un visiem laikiem un atvēris
savu auto darbnīcu, bet
man pie viņa tik drūz
nebūs jādodas, jo man ir

jauns auto, un Latvijai
ceļi ir kā meiteni matu
lentas - gludi un plati.

Ivaniju savai pirmajai
skolotājai Inesei Novikai.
Es viņu ļoti cīeru. Viņa
pastāstīja, ka mūsu
Krustpils pamatskolā
bērniem ir glīti formas
tērpi, nav smago somu,
katram ir savs skapītis.

Skolā strādā seši jauni
skolotāji - vīrieši.

Savai skolai uzprojektēju
grieznu aknu zāli, to tā ir
pelnījusi.

Tūtos izsalcis, atveru ledus-
skapi, tur ir viss, kas man
vajadzīgs - Latvijas piens,
siers, siers, uz galda
rudzu maizīte. Ed vesels!

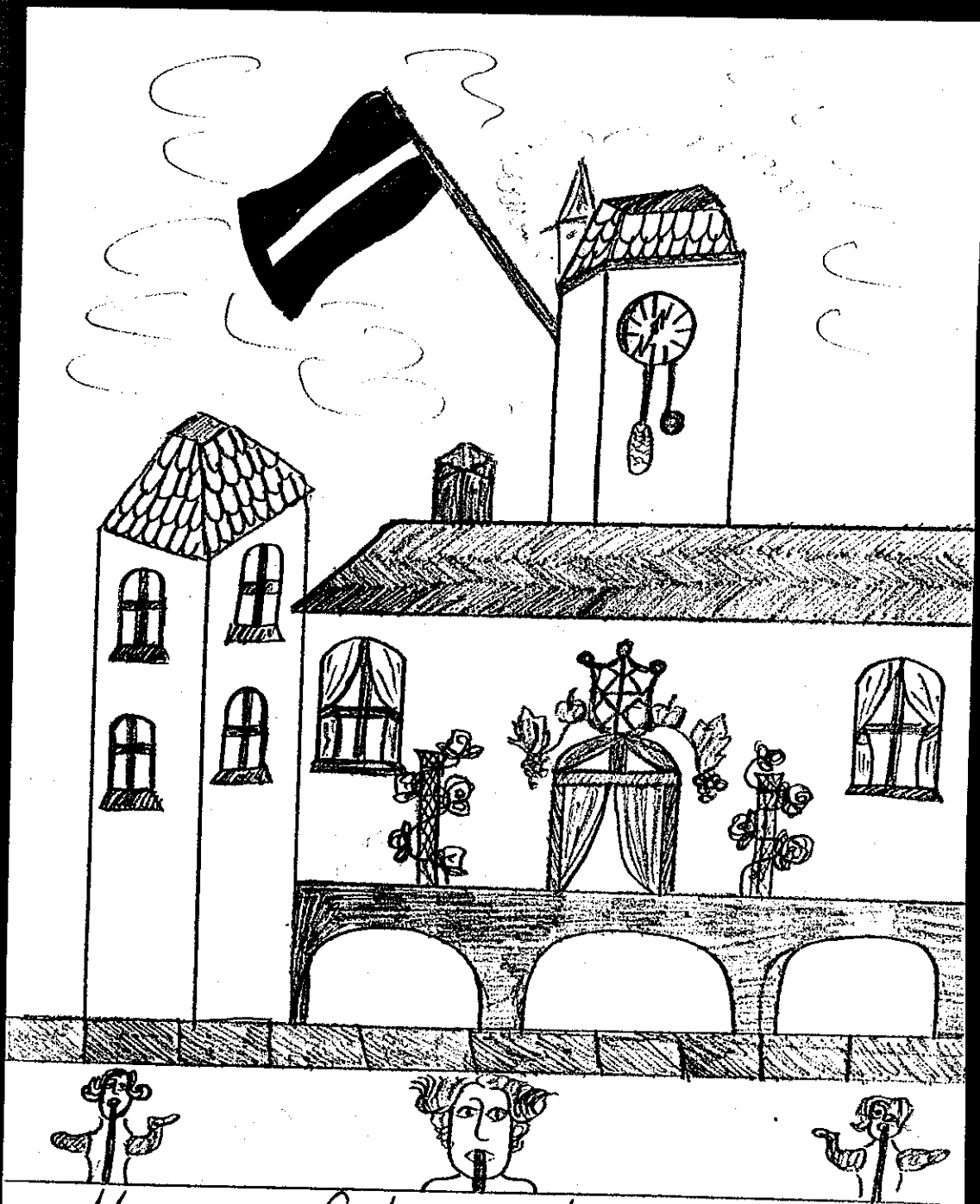

Uzvelku baltu līņu kreklu,
apsieru prievēti, aizdedzu
svēcīti, nospēteju „Diens,
svētī Latviju!” Daudz laimes
dzimšanas dienā, mīļā!

Un pamostos!

Paskatos kalendārā - 2008.
gada 18. novembris. Latvijai - 90,
paskatos spogulī - es 9-gadīgs
zērs. Mums abiem ir ko augt!

Manai Latreijai!

RH